FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (sjätte avdelningen)

den 29 januari 2008 *

I mål T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, Foshan, (Kina), företrätt av J.-F. Bellis, avocat, och G. Vallera, barrister,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, inledningsvis biträdd av B. O'Connor, solicitor, och P. Vergano, avocat, därefter av O'Connor och E. McGovern, barrister,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av H. van Vliet och K. Talabér-Ricz, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: franska.

av

Vale Mill (Rochdale) Ltd, Rochdale (Förenade kungariket),

Pirola SpA, Mapello (Italien),

och

Colombo New Scal SpA, Rovagnate (Italien),

företrädda av G. Berrisch och G. Wolf, avocats,

och av

Republiken Italien, företrädd av I. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av W. Ferrante, avvocato dello Stato,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 452/2007 av den 23 april 2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av strykbrädor med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina samt om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 109, s. 12), i den del som det införs en antidumpningstull på import av strykbrädor som tillverkas av sökanden,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av tillförordnade ordföranden M. Jaeger samt domarna A.W.H. Meij (referent) och V. Vadapalas,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 december 2007,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess ändrade lydelse (nedan kallad grundförordningen), anges att en ansökan om att behandlas som ett företag för vilket marknadsekonomiska förhållanden råder måste innehålla tillräcklig bevisning för att tillverkaren har ”en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål”.

2 Artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen har följande lydelse:

”Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier skall fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts, efter särskilt samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut skall förbli gällande under h[e]la undersökningen.”

3 Artikel 20.4 och 20.5 i grundförordningen har följande lydelse:

”4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter skall ske skriftligen. Det skall ske så snart som möjligt […] och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9. […] Utlämnande av uppgifter skall inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden skall dessa utlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter skall endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall skall fastställas av kommissionen och som skall vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är.”

Bakgrund till målet

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (nedan kallat sökanden) i Foshan (Kina) är ett företag som tillverkar och exporterar strykbrädor, särskilt till Europeiska unionen.

5 Den 4 februari 2006 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av strykbrädor med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina (EUT C 29, 2006, s. 2).

6 Den 23 februari 2006 lämnade sökanden i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen in en ansökan om att beviljas status som företag som verkar i en marknadsekonomi (nedan kallad marknadsekonomisk status). Den 3 april 2006 inkom sökanden med sina svar på antidumpningsfrågeformuläret till kommissionen.

7 Kontroller för att avgöra huruvida sökanden kunde beviljas marknadsekonomisk status samt för att fastställa normalvärdet för de aktuella varorna på den kinesiska marknaden genomfördes av kommissionen den 20–23 juni 2006 i sökandens lokaler och den 26 juni 2006 i ett närstående företags lokaler i Hong Kong.

8 Genom en skrivelse av den 11 augusti 2006 underrättade kommissionen sökanden om att denne inte anses uppfylla kriteriet i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i grundförordningen och därför inte kan beviljas marknadsekonomisk status. Enligt kommissionen uppfyller nämligen sökandens bokföring och revisionsberättelser inte kraven enligt internationella redovisningsnormer (International Accounting Standards, nedan kallade IAS-standarderna).

9 Den 1 september 2006 inkom sökanden med synpunkter på skrivelsen. Genom en skrivelse av den 15 september 2006 svarade kommissionen på sökandens synpunkter och underrättade denne om sitt beslut att inte bevilja företaget marknadsekonomisk status.

10 Den 30 oktober 2006 antog kommissionen förordning (EG) nr 1620/2006 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av strykbrädor med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina (EUT L 300, s. 13) (nedan kallad förordningen om preliminär tull). Genom denna förordning bekräftas avslaget på sökandens ansökan om att beviljas marknadsekonomisk status och fastställs en preliminär tull på 18,1 procent på import av strykbrädor som tillverkas av sökanden.

11 Den 1 december 2006 inkom sökanden med synpunkter på förordningen om preliminär tull. Den 18 januari 2007 inkom sökanden med ytterligare synpunkter som uteslutande rörde beslutet om marknadsekonomisk status.

12 Den 19 januari 2007 yttrade sig sökanden muntligen vid ett möte i kommissionens lokaler. Senare lämnade sökanden in officiella statistikuppgifter till kommissionen rörande den månatliga importen av stålprodukter från Kina under åren 2004 och 2005.

13 Genom en skrivelse av den 20 februari 2007 sände kommissionen en handling med allmänna slutliga uppgifter och en handling med särskilda uppgifter till sökanden. I den förstnämnda handlingen angav kommissionen att den avser att bevilja sökanden marknadsekonomisk status. Kommissionen ansåg dels att de brister i företagets bokföring som påpekats i samband med de preliminära åtgärderna inte hade någon betydande inverkan på det ekonomiska resultatet i bokföringen, dels att den ofullständiga bokföringen för det första inte innebar något problem avseende uppgifterna om exportförsäljningen, eftersom kommissionen redan hade granskat deras tillförlitlighet och godtagit dem, och för det andra inte var avgörande när det gäller försäljningen på hemmamarknaden, eftersom denna inte var tillräckligt omfattande för att vara representativ. Kommissionen angav att under dessa omständigheter ska normalvärdet fastställas på grundval av produktionskostnaderna och att kostnaden

för stål är en viktig del av dessa kostnader. Kommissionen ansåg att de officiella kinesiska statistikuppgifterna om stålimporten som lagts fram under det administrativa förfarandet bekräftade att företagets bokföring var tillförlitlig när det gäller kostnaderna för stål och att normalvärdet således kunde beräknas på basen av det konstruerade värdet i Kina.

14 De som hade inkommit med det klagomål som låg till grund för att antidumpningsförfarandet inletts inkom genom en skrivelse av den 2 mars 2007 med sina synpunkter på handlingen med allmänna slutliga uppgifter av den 20 februari 2007. De gjorde gällande dels att sökanden inte uppfyller kriteriet i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i grundförordningen, dels att sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen under alla omständigheter utgör hinder för att en gemenskapsinstitution under ett pågående förfarande ändrar ett beslut om marknadsekonomisk status.

15 Den 6 mars 2007 granskade den rådgivande kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15 i grundförordningen (nedan kallad den rådgivande kommittén) det arbetsdokument som kommissionen överlämnat till kommittén den 20 februari 2007. Flera ledamöter av den rådgivande kommittén invände mot att sökanden beviljas marknadsekonomisk status.

16 Genom ett fax av den 23 mars 2007 sände kommissionen en reviderad handling med allmänna slutliga uppgifter och en reviderad handling med särskilda uppgifter till sökanden, i vilka det anges att kommissionen har ändrat sin ståndpunkt av den 20 februari 2007 om att bevilja sökanden marknadsekonomisk status. Kommissionen ansåg bland annat att sökandens system med kompensation mellan inkomster och utgifter och summarisk inskrivning av försäljningstransaktionerna i bokföringen, vilket strider mot periodiseringsprincipen, utgjorde ett åsidosättande av IAS-standarderna som var oförenligt med kraven i artikel 2.7 c i grundförordningen.

17 Den 23 mars 2007 överlämnade kommissionen även ett reviderat slutligt arbetsdokument till ledamöterna i den rådgivande kommittén för samråd. Dokumentet godkändes av den rådgivande kommittén den 27 mars 2007 efter ett skriftligt förfarande.

18 Den frist inom vilken sökanden kunde inkomma med synpunkter på de reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter fastställdes till den 29 mars 2007. Genom en skrivelse av den 29 mars 2007 förlängde kommissionen på begäran av sökanden fristen till den 2 april 2007. Kommissionen påpekade för sökanden att denne hade beviljats tillgång till de icke konfidentiella handlingarna redan den 27 mars 2007 och preciserade att inga nya uppgifter hade tillkommit under de två föregående veckorna.

19 Den 29 mars 2007 överlämnade kommissionen till rådet ett förslag på slutgiltiga åtgärdersom grundade sig på den reviderade handlingen med allmänna slutliga uppgifter. I motiveringen till förslaget anges att samråd med medlemsstaterna har ägt rum i samband med den rådgivande kommitténs möte den 6 mars 2007.

20 Den 2 april 2007 inkom sökanden med synpunkter på handlingarna av den 23 mars 2007, vilka innehöll kommissionens reviderade bedömning. Sökanden invände mot kommissionens slutsats att sökanden inte uppfyller villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status och begärde att kommissionen inte ska godta klagandenas åsikt att kommissionen enligt sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen inte får ändra sitt ursprungliga beslut att inte bevilja företaget denna status.

21 Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 4 april 2007, i vilken den bekräftade sin slutsats att villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status inte var uppfyllda. Kommissionen påpekade även att det enligt rättspraxis som avser bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter.

22 Genom en skrivelse av den 5 april 2007 begärde sökanden att kommissionen ska lägga fram ett förslag om slutgiltiga åtgärder för rådet på grundval av handlingen med allmänna slutliga uppgifter av den 20 februari 2007, eftersom slutsatsen om marknadsekonomisk status enligt sökandens åsikt grundas på en felaktig rättstillämpning.

23 Den 23 april 2007 antog rådet förordning (EG) nr 452/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av strykbrädor med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ukraina samt om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på sådan import (EUT L 109, s. 12) (nedan kallad den angripna förordningen). Genom den angripna förordningen infördes en slutgiltig antidumpningstull på 18,1 procent på import av strykbrädor som tillverkas av sökanden.

Förfarandet och parternas yrkanden

24 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 12 juni 2007.

25 Genom särskild handling som inkom samma dag ingav sökanden en begäran om skyndsam handläggning enligt artikel 76a.1 i förstainstansrättens rättegångsregler.

26 Efter att ha mottagit rådets yttrande beslutade förstainstansrättens andra avdelning den 10 juli 2007 att bevilja en skyndsam handläggning av målet.

27 Som en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i rättegångsreglerna anmodades sökanden och rådet att delta i ett informellt möte med referenten den 19 juli 2007 för närmare information om genomförandet av det påskyndade förfarandet.

28 Genom skrivelser som inkom till kansliet den 28 augusti, den 5 september respektive den 6 september 2007 ansökte kommissionen, bolagen Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA och Colombo New Scal SpA (nedan kallade de intervenerande bolagen) respektive Republiken Italien om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden.

29 När sammansättningen av förstainstansrättens avdelningar ändrades förordnades referenten att tjänstgöra som ordförande på sjätte avdelningen och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.

30 Genom tre beslut av den 3 oktober 2007 beviljade ordföranden för förstainstansrättens sjätte avdelning interventionsansökningarna. Som en processledningsåtgärd enligt artikel 64 i rättegångsreglerna anmodades intervenienterna att inkomma med sina interventionsinlagor, vilket de gjorde inom den fastställda fristen.

31 Genom beslut av den 6 december 2007 utsågs förstainstansrättens ordförande M. Jaeger till tillförordnad avdelningsordförande i enlighet med artiklarna 8 tredje stycket och 32.3 i rättegångsreglerna, som ersättare för domaren T. Tchipev, som hade fått förhinder.

32 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen i den del som det införs en antidumpningstull på import av strykbrädor som tillverkas av sökanden,

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

33 Rådet har med stöd av kommissionen och de intervenerande bolagen yrkat att förstainstansrätten ska

— ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

34 Republiken Italien har yrkat att förstainstansrätten ska ogilla talan.

Rättslig bedömning

35 Till stöd för sin talan har sökanden anfört två grunder, vilka avser felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 2.7 c i grundförordningen respektive åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 20.5 i den nämnda förordningen.

Den första grunden: felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 2.7 c i grundförordningen

Parternas argument

36 Sökanden har hävdat att den enda förklaring som har tillhandahållits för att motivera den plötsliga ändringen av kommissionens ståndpunkt om beviljande av marknadsekonomisk status återfinns i skrivelsen av den 4 april 2007, i vilken kommissionen försäkrar att det enligt rättspraxis som avser bedömning av ansökningar om sådan status inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter. Sökanden har påpekat att kommissionen har underlåtit att förklara på vilket sätt slutsatserna i handlingen med allmänna slutliga uppgifter är ogrundade och anser att det förslag om slutgiltiga åtgärder som överlämnades till rådet således inte var motiverat, vilket innebär ett åsidosättande av artikel 253 EG.

37 Sökanden har påpekat att frågan huruvida gemenskapsinstitutionerna är behöriga att ändra ett beslut om ett företags status mot bakgrund av artikel 2.7 c i grundförordningen har behandlats i förstainstansrättens dom av den 14 november 2006 i mål T-138/02, Nanjing Metalink mot rådet (REG 2006, s. II-4347). Sökanden har angett att förstainstansrätten i den domen slog fast att syftet med sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen är att beslut om marknadsekonomisk status ska fattas objektivt och inte med hänsyn till hur de inverkar på beräkningen av dumpningsmarginalen. Förstainstansrätten godtog således att denna bestämmelse utgör hinder för att gemenskapsinstitutionerna gör en ny bedömning av de uppgifter som de redan hade tillgång till när frågan om marknadsekonomisk status först avgjordes. Förstainstansrätten ansåg dock att gemenskapsinstitutionerna kan återkalla den marknadsekonomiska statusen om det visar sig att det aktuella företaget, till följd av förändringar i den faktiska situationen eller till följd av att det framkommit nya omständigheter, inte uppfyller de kriterier som måste uppfyllas för att beviljas denna status.

38 Sökanden har gjort gällande att en regel enligt vilken sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen ska anses utgöra hinder för att gemenskapsinstitutionerna gör en ny bedömning av uppgifter som de redan hade tillgång till när det ursprungliga beslutet om marknadsekonomisk status fattades förutsätter att ett preliminärt beslut om statusen fattas innan normalvärdet fastställs. Enligt sökandens åsikt är en sådan regel i annat fall meningslös. Men i förevarande fall granskade kommissionen huruvida sökanden kan beviljas marknadsekonomisk status samtidigt som den fastställde normalvärdet.

39 Under dessa omständigheter finns det enligt sökanden inget skäl att behandla frågan om sökandens status enligt artikel 2.7 c i grundförordningen annorlunda än övriga aspekter som rör det preliminära fastställandet av dumpningsmarginalen, vilka kan omprövas under den pågående undersökningen. Kommissionens tolkning av bestämmelsen är även oförenlig med principen om god förvaltning, eftersom denna tolkning leder till att rådet och kommissionen fastställt de slutgiltiga tullarna på felaktig grund. Eftersom kommissionen, på grundval av de skäl som anges i handlingen med allmänna slutliga uppgifter av den 20 februari 2007, drog slutsatsen att det ursprungliga beslutet om sökandens status var obefogat, borde den inte endast ha haft rätt utan också skyldighet att ändra detta beslut.

40 Förslaget om slutgiltiga åtgärder grundar sig följaktligen på ett åsidosättande av artikel 2.7 c i grundförordningen. Denna rättsstridighet innebär även att den angripna förordningen är rättsstridig.

41 Rådet och de parter som har tillåtits intervenera till stöd för rådets yrkanden har bestritt att talan kan vinna bifalla såvitt avser denna grund.

Förstainstansrättens bedömning

42 Det bör först granskas huruvida kommissionen har ändrat förslaget i handlingen med slutliga uppgifter av den 20 februari 2007 med motiveringen att det inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter.

43 Det bör för det första påpekas att rådet i skälen 12–14 i den angripna förordningen anger följande:

”(12) Efter det att provisoriska åtgärder införts hävdade en kinesisk samarbetsvillig exporterande tillverkare att den borde ha beviljats marknadsekonomisk status. Företaget upprepade att den redovisningspraxis som anges i skäl 25 i grundförordningen och som lett till att fem kinesiska exporterande tillverkare inte beviljats marknadsekonomisk status (tre avvisades enbart av detta skäl), inte var tillräckligt betydande för att påverka räkenskapernas tillförlitlighet, då dessa faktiskt var fullständiga och inte inverkade på fastställandet av dumpningsmarginalen. …

(13) I detta hänseende noteras det att man under kontrollbesöket på platsen konstaterade att företagets ovannämnda bokföringspraxis klart stred mot [IAS-standarderna], nämligen IAS[-standard] nr 1, och inte kunde betraktas som oväsentlig. Det inkom ingen ny bevisning som kunde påverka de resultat som anges i skäl 25 i förordningen om preliminär tull.

(14) I brist på några andra relevanta och motiverade kommentarer bekräftas härmed skälen 15–28 i förordningen om preliminär tull.”

44 Av det ovanstående följer att vägran i den angripna förordningen att ändra det beslut om marknadsekonomisk status som antagits genom förordningen om preliminär tull inte motiverades av att sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen utgör hinder för en ny bedömning av oförändrade omständigheter, utan av att sökandens bokföring var oförenlig med IAS-standarderna och att det inte framkommit några nya uppgifter som kunde påverka denna bedömning. Vägran att ändra beslutet berodde således på tillämpning av de materiella villkoren i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i den nämnda förordningen.

45 Det bör vidare konstateras att det inte heller i de reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter anges att kommissionens vägran att föreslå att sökanden beviljas marknadsekonomisk status motiverades av att den inte får göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter. Kommissionen hänvisar i sina argument på denna punkt uteslutande till att sökandens bokföringspraxis inte uppfyller kraven i IAS-standarderna.

46 Den enda handling i vilken kommissionen anger att det enligt rättspraxis om beslut om marknadsekonomisk status inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter är, såsom sökanden själv har angett, kommissionens skrivelse av den 4 april 2007. I skrivelsen anger kommissionen bland annat följande:

”I sina synpunkter av den 2 april 2007 fortsätter Er klient att upprepa samma argument som framfördes redan innan de slutliga uppgifterna överlämnades och som avser bristerna i bokföringen och huruvida den uppfyller kraven i IAS-standarderna, men som Ni mycket väl känner till är det enligt rättspraxis om bedömning av ansökningar om marknadsekonomisk status inte tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter.”

47 Som framgår av denna skrivelse hänvisade kommissionen till att det enligt rättspraxis inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter för att tillbakavisa argument som sökanden redan hade framfört innan de slutliga uppgifterna överlämnades. Som svar på en fråga från förstainstansrätten under förhandlingen preciserade kommissionen, utan att sökanden gjorde några invändningar på denna punkt, att de argument som avsågs i påpekandet återfinns i den skrivelse av den 1 september 2006 som inkom från sökanden före det ursprungliga beslutet om marknadsekonomisk status, vilket fattades den 15 september 2006 och genomfördes genom förordningen om preliminär tull.

48 Det bör emellertid påpekas att kommissionen i sin skrivelse av den 4 april 2007 grundade sin vägran att bevilja marknadsekonomisk status på att sökanden i sin bokföring, i strid med IAS-standarderna, inte iakttog periodiseringsprincipen utan tillämpade kompensation och angav transaktionerna summariskt i stället för att skriva in dem separat. Kommissionen har i detta hänseende påpekat att den genomförda revisionen inte föranledde någon anmärkning på dessa punkter. Förstainstansrätten har noterat att kommissionen även har angett att uppgifterna om priset på stål inte föranledde någon ny bedömning av de brister som konstaterats i sökandens bokföring.

49 Av skrivelsen framgår således att kommissionens påpekande att det är omöjligt att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter är av underordnad betydelse, eftersom kommissionen grundade sin vägran att föreslå att företaget ska beviljas marknadsekonomisk status på en bedömning av huruvida sökanden uppfyller tillämpliga materiella villkor.

50 Det måste således konstateras att sökandens påstående att kommissionen i förevarande fall grundade sig på att det inte är tillåtet att göra en ny bedömning av oförändrade omständigheter är ogrundat. Eftersom talan således inte kan bifallas såvitt avser den första grunden, är det inte relevant att gå in på tolkningen av artikel 2.7 c sista meningen i grundförordningen och punkt 44 i domen i det ovannämnda målet Nanjing Metalink mot rådet.

51 Det bör påpekas att sökandens ifrågasättande under förhandlingen av den beslutsprocess som resulterade i kommissionens förslag samt av gemenskapsinstitutionernas bedömning av huruvida företaget uppfyller villkoret i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i grundförordningen inte kan tjäna som en självständig grund för talan om ogiltigförklaring, eftersom detta skulle utgöra en ny grund, vilken således inte skulle kunna tas upp till prövning, vilket rådet och de parter som tillåtits intervenera till stöd för rådets yrkanden också har gjort gällande. Såsom sökanden bekräftade under förhandlingen syftar dessa argument endast till att ge en bättre bakgrund till den första grunden.

52 När det gäller sökandens argument, att kommissionen inte har förklarat på vilket sätt slutsatserna i handlingen med allmänna slutliga uppgifter är ogrundade, bör det påpekas att enligt den skyldighet som föreskrivs i artikel 253 EG behöver en slutlig rättsakt motiveras endast i förhållande till samtliga de faktiska och rättsliga omständigheter som är relevanta för bedömning av den. Syftet med motiveringsskyldigheten är inte att förklara hur en gemenskapsinstitutions ståndpunkt har utvecklats under det administrativa förfarandet och avsikten med den är således inte att motivera olikheter mellan den lösning som har valts i den slutliga rättsakten och den preliminära ståndpunkt som framställts i handlingar som sänts till de berörda parterna under förfarandet för att de ska få möjlighet att inkomma med synpunkter (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 13 juli 2006 i mål T-464/04, Impala mot kommissionen, REG 2006, s. II-2289, punkt 285). Motiveringsskyldigheten innebär således inte heller att en gemenskapsinstitution måste förklara på vilket sätt en ståndpunkt som förutsågs under ett visst skede av det administrativa förfarandet eventuellt var ogrundad.

53 Det bör vidare påpekas att en handling med slutliga uppgifter inte utgör en rättsakt som går någon emot eller tillerkänner någon rättigheter. Som framgår av artikel 20 i grundförordningen används denna handling för att under det administrativa förfarandet lägga fram viktiga omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att rekommendera slutgiltiga åtgärder, i syfte att underrätta

samtliga berörda parter om vilken ståndpunkt som förutses och erhålla synpunkter från dem. Eftersom kommissionens ståndpunkt kan komma att ändras beroende på parternas synpunkter, är den, såsom rådet och kommissionen har gjort gällande, endast preliminär, vilket framgår av sista meningen i artikel 20.4 i grundförordningen.

54 Den omständigheten att det i motiveringen till den angripna förordningen inte anges på vilket sätt slutsatserna i handlingen med slutliga allmänna uppgifter av den 20 februari 2007 är ogrundade, och det förhållandet, under antagande att detta har fastställts, att kommissionen har underlåtit att tillhandahålla en förklaring till detta, innebär följaktligen inte att den angripna rättsakten är rättsstridig.

55 Av det ovanstående följer att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 20.5 i grundförordningen

Parternas argument

56 Sökanden har gjort gällande att det följer av artikel 20.4 och 20.5 i grundförordningen att kommissionen måste meddela de berörda parterna de slutliga uppgifterna om viktiga omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att lägga fram en rekommendation om slutgiltiga åtgärder minst tio dagar innan förslaget till slutgiltiga åtgärder överlämnas till rådet, för att parterna ska ha möjlighet att inkomma med synpunkter inom denna minimifrist och kommissionen ska ha möjlighet att beakta dem.

57 Kommissionen lade emellertid fram förslaget till slutgiltiga åtgärder, vilket grundade sig på den reviderade handlingen med slutliga uppgifter, för rådet knappt sex dagar efter det att denna handling hade sänts till sökanden, utan att invänta att den frist på tio dagar som föreskrivs i artikel 20.5 i grundförordningen hade löpt ut, och fyra dagar före den dag som för sökanden angetts som sista dag för att inkomma med synpunkter.

58 Rådet och de parter som har tillåtits intervenera till stöd för rådets yrkanden har invänt mot att sökandens rätt till försvar skulle ha kränkts. När den reviderade handlingen med allmänna slutliga uppgifter överlämnades beviljade kommissionen nämligen sökanden en frist på sex dagar för att inkomma med synpunkter, vilken sedan förlängdes till tio dagar. Den frist på tio dagar som föreskrivs i artikel 20.5 i grundförordningen har således iakttagits. Rådet anser för övrigt att tidsplanen för överlämnande av förslag från kommissionen till rådet är en förfarandefråga som inte omfattas av bestämmelserna i artikel 20.5 i grundförordningen. Kommissionen har således inte åsidosatt någon skyldighet i samband med förfarandet.

59 Sökanden har för övrigt inte visat att synpunkterna inte har beaktats av kommissionen. Rådet har påpekat att sökanden har haft möjlighet att ta upp frågor rörande de brister som konstaterats i bokföringen under kontrollbesöken, vilket sökanden också har gjort. Rådet har även, med stöd av Republiken Italien och de intervenerande bolagen, tillagt att den omständigheten att kommissionens förslag överlämnades före utgången av den frist som fastställts för synpunkter från sökanden inte visar att synpunkterna inte har beaktats, eftersom kommissionen om den ansåg det vara nödvändigt hade möjlighet att ändra förslaget innan det antogs av rådet.

60 Rådet har slutligen, med stöd av Republiken Italien och de intervenerande bolagen, angett att sökanden inte har preciserat vilka eventuella argument som denne kunde ha framfört och som inte har granskats av kommissionen. De intervenerande bolagen har angett att sökanden i sin skrivelse av den 2 april 2007 endast upprepar sina

tidigare argument, vilka kommissionen redan hade svarat på. De intervenerande bolagen anser följaktligen att sökanden inte har visat att den omständigheten att förslaget överlämnades till rådet före utgången av den fastställda fristen har inverkat på sökandens förmåga att försvara sig.

61 Kommissionen har tillagt att sökanden under alla omständigheter har haft möjlighet att yttra sig över bristerna i bokföringen och visa att man uppfyller kriteriet i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i grundförordningen. Sökandens synpunkter granskades och tillbakavisades i kommissionens skrivelse av den 15 september 2006. Kommissionens bedömning bekräftades sedan i förordningen om preliminär tull, återupprepades i skrivelsen av den 4 april 2007 och bekräftades än en gång i den angripna förordningen.

62 Enligt kommissionen och de intervenerande bolagen var faxet av den 23 mars 2007, genom vilket sökanden underrättades om att kommissionens tjänsteavdelningar avsåg att lägga fram ett annat förslag för kommissionsledamöternas kollegium än det som förutsågs i skrivelsen av den 20 februari 2007, inte nödvändigt, eftersom det i artikel 20.4 *in fine* i grundförordningen föreskrivs en skyldighet att underrätta de berörda parterna endast om ett beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden än dem som angetts i handlingen med slutliga uppgifter. De reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter innehöll emellertid inte någon ny omständighet eller något nytt övervägande.

Förstainstansrättens bedömning

63 Principen om iakttagande av rätten till försvar är en grundläggande princip i gemenskapsrätten, som innebär att de företag som berörs av ett antidumpningsförfarande

ska ha givits tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta (se förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3663, punkterna 288 och 289 och där angiven rättspraxis).

64 Dessa krav genomförs genom artikel 20 i grundförordningen, där det i punkt 4 anges att de slutliga uppgifterna ska överlämnas skriftligen. I denna bestämmelse anges att när det slutliga beslutet fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden än dem som angetts i de slutliga uppgifterna ”skall dessa utlämnas snarast möjligt”. I artikel 20.5 i grundförordningen preciseras att ”[d]e uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter skall endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall skall fastställas av kommissionen och som skall vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är”.

65 Rådet anser att den omständigheten att kommissionen har överlämnat förslaget om slutgiltiga åtgärder till rådet före utgången av den frist på tio dagar som föreskrivs i artikel 20.5 i grundförordningen i förevarande fall inte innebär ett åsidosättande av bestämmelsen. Det bör i detta hänseende påpekas att det i artikel 20.4 i grundförordningen uttryckligen anges att kommissionen ska överlämna de slutliga uppgifterna till de berörda parterna senast en månad innan förslaget till slutligt beslut lämnas till rådet. Även om det inte, i artikel 20.5 i grundförordningen, preciseras huruvida kommissionen måste vänta till dess att fristen på tio dagar har löpt ut innan den överlämnar sitt förslag till rådet, kan denna bestämmelse, som följer omedelbart efter punkt 4, endast tolkas på ett sätt som är förenligt med sistnämnda punkt. Det ska därför anses att kommissionen inte får överlämna sitt förslag till rådet innan den frist på tio dagar som föreskrivs i denna bestämmelse har löpt ut (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 19 november 1998 i mål T-147/97, Champion Stationery m.fl. mot rådet, REG 1998, s. II-4137, punkterna 81–83).

66 Denna bedömning är nödvändig för att garantera att eventuella synpunkter från de berörda parterna faktiskt beaktas av kommissionen innan den överlämnar sitt förslag till rådet. Rådets argument att kommissionen kan beakta synpunkterna genom att senare ändra det förslag som lämnats till rådet kan således inte godtas. Det bör påpekas att kommissionen enligt artikel 250.2 EG har befogenhet att, med beaktande av det gemenskapsintresse som skyddas genom ett förslag som lämnats till rådet, ändra förslaget för att uppnå ett enhetligt synsätt inom kommissionen eller, vid behov, mellan de olika gemenskapsinstitutioner som deltar i beslutsprocessen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 5 oktober 1994 i mål C-280/93, Tyskland mot rådet, REG 1994, s. I-4973, punkt 36). Denna befogenhet syftar således inte till att garantera att vederbörlig hänsyn tas till parternas synpunkter.

67 Det bör betonas att de berörda parternas synpunkter kan ha stor inverkan på innehållet i en slutlig rättsakt. Det förhållandet att ett förslag till slutgiltiga åtgärder redan har överlämnats till rådet kan påverka synpunkternas inverkan. Det kan således inte uteslutas att en möjlighet för kommissionen att överlämna sitt förslag till rådet innan synpunkter inkommit från de berörda parterna hindrar att synpunkterna verkligen beaktas.

68 I förevarande fall bör det konstateras att tvärtemot vad de intervenerande bolagen och kommissionen har påstått var kommissionen skyldig att underrätta de berörda parterna om sin nya ståndpunkt, vilken anges i de reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter av den 23 mars 2007, eftersom dessa handlingar innehöll ett nytt övervägande i den mening som avses i artikel 20.4 i grundförordningen, det vill säga att uppgifterna om importpriset för stål inte ändrar de slutsatser som måste dras när det gäller beviljandet av marknadsekonomisk status, på grund av att sökanden inte har iakttagit IAS-standarderna.

69 Det bör i detta hänseende påpekas att det i artikel 20.4 i grundförordningen uttryckligen hänvisas till ”andra omständigheter eller överväganden” och att denna artikel således inte stöder den åsikt som kommissionen försvarade under förhandlingen, nämligen att det inte är nödvändigt att underrätta de berörda parterna när det endast görs en ändrad bedömning av oförändrade faktiska omständigheter. När det första gången görs en bedömning av de relevanta faktiska omständigheterna, ska de berörda parterna däremot underrättas om bedömningen så att de har möjlighet att inkomma med synpunkter.

70 Förstainstansrätten noterar att det är klarlagt att den reviderade handlingen med allmänna slutliga uppgifter och den reviderade handlingen med särskilda uppgifter sändes till sökanden den 23 mars 2007, medan förslaget om slutgiltiga åtgärder överlämnades till rådet den 29 mars 2007, det vill säga sex dagar senare. Det måste således konstateras att kommissionen inte har uppfyllt kraven i artikel 20.5 i grundförordningen.

71 Att den frist som föreskrivs i artikel 20.5 i grundförordningen inte har iakttagits kan emellertid föranleda ogiltigförklaring av den angripna förordningen endast om det finns en möjlighet att det administrativa förfarandet på grund av denna oegentlighet har lett till ett annat resultat och att sökandens rätt till försvar således verkligen har påverkats (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 10 juli 1980 i mål 30/78, Distillers Company mot kommissionen, REG 1980, s. 2229, punkt 26, och domen i det ovannämnda målet Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, punkt 331).

72 När det gäller beslutet om marknadsekonomisk status framgår det inte av handlingarna i ärendet att de reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter som sändes till sökanden den 23 mars 2007 innehöll nya faktiska omständigheter som inte tidigare hade meddelats sökanden. Genom dessa handlingar underrättade kommissionen endast sökanden om sin avsikt att ändra sin tidigare ståndpunkt och således vidhålla sitt ursprungliga beslut av den 15 september 2006, vilket genomförts genom förordningen om preliminär tull.

73 Kommissionen har gjort gällande att sökanden har getts möjlighet att inkomma med synpunkter på det ursprungliga beslutet om marknadsekonomisk status (se ovan punkterna 9–12). Sökandens synpunkter, som särskilt innehöll uppgifter om importpriset på stål, föranledde till och med kommissionen att överväga att ändra sitt ursprungliga beslut om marknadsekonomisk status. Det måste därför konstateras att sökanden redan i ett tidigare skede av det administrativa förfarandet hade haft tillfälle att uttala sig om den ståndpunkt som på nytt lades fram i de reviderade handlingarna med allmänna slutliga uppgifter och särskilda uppgifter av den 23 mars 2007.

74 Som rådet har betonat har sökanden inte preciserat vilka argument som inte redan hade granskats av kommissionen och som sökanden kunde ha framfört, om den konstaterade oegentligheten i samband med förfarandet inte hade förelegat. Det bör i detta sammanhang konstateras att bortsett från argumenten om den påstådda tillämpningen av sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen framgår det inte av skrivelsen av den 2 april 2007 att sökanden har framfört några nya argument som svar på kommissionens ståndpunkt. Sökandens synpunkter inriktades på vilken vikt som borde fästas vid de oegentligheter som konstaterats i bokföringen samt på vilka slutsatser som borde dras av uppgifterna om importpriset på stål, det vill säga frågor avseende vilka sökanden redan tidigare hade utvecklat sina synpunkter.

75 När det gäller synpunkterna i samma skrivelse om tillämpningen av den sista meningen i artikel 2.7 c i grundförordningen och om domen i det ovannämnda målet Nanjing Metalink mot rådet, kunde dessa inte ha inverkat på innehållet i den angripna förordningen, eftersom vägran att bevilja marknadsekonomisk status grundade sig på tillämpning av de materiella villkoren i artikel 2.7 c första stycket andra strecksatsen i grundförordningen (se ovan punkterna 48–49), såsom det redan konstaterats inom ramen för den första grunden.

76 Det bör följaktligen konstateras att åsidosättandet av artikel 20.5 i grundförordningen inte har påverkat innehållet i den angripna förordningen och således inte heller sökandens rätt till försvar. Denna oegentlighet innebär således inte att den angripna förordningen är rättsstridig och ska ogiltigförklaras. Talan kan därmed inte vinna bifall på den andra grunden.

77 Av det ovanstående följer att talan i förevarande mål ska ogillas.

Rättegångskostnader

78 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.4 i rättegångsreglerna ska medlemsstaterna och de institutioner som har intervenerat i målet bära sina rättegångskostnader.

79 Rådet och de intervenerande bolagen har yrkat att sökanden ska förpliktas att bära sin rättegångskostnad samt ersätta rådets och de intervenerande bolagens rättegångskostnader. Eftersom sökanden har tappat målet ska rådets och de intervenerande bolagens yrkande bifallas. Kommissionen och Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (sjätte avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd ska bära sin rättegångskostnad och ersätta rättegångskostnaderna för rådet, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA och Colombo New Scal SpA.

3) Kommissionen och Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader.

Jaeger Meij Vadapalas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 januari 2008.

E. Coulon M. Jaeger

Justitiesekreterare Tillförordnad ordförande